

tergørelse at gengive Kunstværker i offentlige Kunstsamlinger eller paa aaben Plads samt Bygningers Ydersider med derpaa anbragte kunstneriske Prydelser". Jeg kan nogenlunde slutte mig til, hvad der i Betænkningen er udtalt af Udvalget om det noget underlige i, at det ikke skulde være til- ladt at gengive Bygningers Ydersider og udenpaa anbragte Prydelser f. Eks. ved Fotografi, naar saadanne findes paa aaben Plads eller aaben Gade, men jeg finder ikke i Betænkningen nogen Begrundelse af, at Kunstværker i offentlige Kunstsamlinger skulle være unddragne Beskyttelse, og efter min Opfattelse er det at gøre en for stor Ind- strækning i den Beskyttelse, jeg anser det for rigtigt at tillægge Kunstnerne. Det stemmer ikke med den moderne Retssopfattelse paa dette Omraade. Hvis man vil henvise til, at de Kunstværker, der findes i offentlige Kunstsamlinger, ere afhængende af Kunstneren med den Bevidsthed, at de ville blive offentlig Eje, vil jeg sige, at saaledes vil Forholdet ikke altid komme til at stille sig, hvor der ikke sker en direkte Transaktion mellem Kunstneren selv og vedkommende offentlig Samling. Jeg tror, at Bestemmelsen i § 28, andet Stykke, vil hjemle tilstrækkelig Udgang til en Ordning, som ogsaa maa kunne tilfredsstille de Herrer For- slagsstillere paa en efter min Mening fyl- destørende Maade. Det vil derefter ikke være udelukket, at Bestyrelser for Kunstsam-linger ville kunne tage Forbehold ved Ind- løbet af Kunstværker over for vedkommende Kunstner om at give almindelig offentlig Udgang til Eftergørelse af disse Kunstværker. Det er muligt, at Kunstværkerne derved ville blive dyrere, men det vil næppe spille nogen større Rolle. Derimod er det urimeligt, at den Kunstner, der afhænder et Kunstværk til en Privatmand og derved forbeholder sig Gengivelsesretten, taber denne Ret ved, at Køberen af Kunstværket testamenterer det eller paa anden Maade skænker det til offentlige Kunstsamlinger. Forholdet vil kunne ordnes administrativt, for saa vidt der er særlig Ønske i den Retning, med Hensyn til danske Kunstsamlinger saaledes, at det blev paalagt vedkommende Kunstsamling at stipulere det fornødne ved Indløbet af Kunstværket. Jeg maa derfor forbeholde mig, hvis dette Æn- dringsforslag bliver vedtaget, at stille et Æn- dringsforslag til 3dje Behandling om at disse Ord: "i offentlige Kunstsamlinger eller" skulle udgaa. — Derimod er jeg ikke i Stand til at tiltræde Mindretallets Forslag under Nr. 10, hvorefter den anden Sætning i første Stykke af § 15 skulde udgaa. Det er, som allerede paavist af den ærede Ord-

fører, i Strid med, hvad der vil være nød- vendigt at have som Regel, hvis vi skulle ind i Bernerkonventionen. Jeg tror ligesom den ærede Ordfører, at hvad der i Virkelig- heden tilsigtes herved, er fuldt ud opnaaet ved den Tilføjelse, der er foreslaaet til § 13: "Dog skulle Anmeldelser eller Referater i intet Tilfælde anses for Indgreb i den nævnte Eneret".

Med disse Bemærkninger skal jeg anbe- fale Vedtagelsen af de paapegede Æn- drings- forslag og selve Forslagets Vedtagelse her i Tinget, idet det er min Overbevisning, at der ikke er nogen som helst Fare ved at gaa ind paa denne Ordning. Det vil selvfølgelig være en Forudsætning, som det ærede Med- lem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds udtalte, at Regeringen, forinden man tiltræder Ber- nerkonventionen, vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at denne Tiltrædelse sker i en Form, der kan være fuldt betryggende, og særlig vil det eventuelt ske saaledes, at Dan- mark ikke vil tiltræde Bernerkonventionen med dens Tillægsbestemmelser af 1896, det vil blive en Tiltrædelse til Konventionen under samme Form som den, Norge i Fjor har tiltraadt, en Tiltrædelse altsaa til den oprindelige Konvention af 1886.

Rosager: I Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valg- kreds (Alberti) for lidt siden udtalte, har jeg lyst til at udtale nogle Ord til anbefaling af Mindretallets Forslag under Nr. 6. Det forekommer mig nemlig, det kan være ret naturligt, at der ved denne Lejlighed ogsaa kommer til at lyde en Udtalelse fra et Læg- mandsskandpunkt. Skønt det kun er For- fattere og Kunstnere, der omhandles i selve Forslaget, er det dog en Sag, som angaar hele det danske Folk. Da vi have haft For- slaget saa tit til Behandling, turde det være at haabe, at Sagen er sin Afslutning nær, og jeg mener derfor, at det ikke er for tidligt, at vi Bønder ogsaa faar et Ord med i Laget. Det har nemlig været saa, at naar vi have behandlet denne Sag, har det, kan jeg godt sige, kun været de Lærde, der have talt, jeg vil da ud fra et Lægmandsskand- punkt udtale mig ganske kort om Sagen. Som ærede Medlemmer ville vide, gaar dette Forslag ikke alene ud paa at samle og an- give Regler for Forfatters og Kunstneres litterære Ejendomsret indenfor Landets Græn- ser, men § 4, som den foreslaas af den højt ærede Minister, indeholder tillige en inter- national Beskyttelse. Hensigten med denne Paragraf er for det første at skaffe vore For- fattere en økonomisk Fordel og dernæst som det er fremhævet adskillige Gange, at sikre